

Lignelsen om arbejderne i vingården *Matthæus, kap. 20, vers 1–16*

”For Himmeriget ligner en vingårdsejer, der tidligt om morgenen gik ud for at leje arbejdere til sin vingård. Da han var blevet enig med dem om en dagløn på en denar, sendte han dem hen i sin vingård. Ved den tredje time gik han ud og så nogle andre stå ledige på torvet, og han sagde til dem: ”Gå I også hen i min vingård, så skal jeg betale, hvad I har ret til.” De gik derhen. Igen ved den sjette og den niende time gik han ud og gjorde det samme. Ved den ellefte time gik han derhen og fandt endnu nogle stående dér, og han spurgte dem: ”Hvorfor har I stået ledige her hele dagen?”

De svarede ham: ”Fordi ingen har lejet os”.

Han sagde til dem: ”Gå I også hen i min vingård”.

Da det blev aften, sagde vingårdens ejer til sin forvalter: ”Kald arbejderne sammen og betal dem deres løn, men sådan, at du begynder med de sidste og ender med de første.” Og de, der var blevet lejet i den ellefte time, kom og fik hver en denar. Da de første kom, troede de, at de ville få mere; men også de fik hver en denar.

Da de fik den, gav de ondt af sig over for vingårdsejeren og sagde: ”De sidste dér har kun arbejdet én time, og du har stillet dem lige med os, der har båret dagens byrde og hede.” Men han sagde til en af dem: ”Min ven, jeg gør dig ikke uret. Blev du ikke enig med mig om en denar? Tag det, der er dit, og gå! Jeg vil give den sidste her det samme som dig. Eller har jeg ikke lov til at gøre, hvad jeg vil, med det, der er mit? Eller er dit øje ondt, fordi jeg er god? Sådan skal de sidste blive de første, og de første de sidste.”

